

Obligationer, som ere til Salgs, og at saa disse maa gaa til Udlandet. Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) har ved Finanslovsforlagets 1ste Behandling udtrykt en lignende Tvivl om, at en Ordning som den foreslaaede vilde føre til noget Resultat, og antaget, at det i Grunden snarest vilde medføre, at Kreditforeningsobligationer maatte vandre ud af Landet og optages af Udlandet. Deri er jeg altsaa enig med det ærede Medlem, men naar han siger, at denne Bevægelse er at foretrække, med andre Ord, at Udlandet hellere maa eje danske Kreditforeningsobligationer end danske Statsobligationer, forstaar jeg ikke rigtigt dette Ræsonnement. Det synes mig, at man rent nationaløkonomisk og politisk set maatte foretrække, at Udlandet i Stedet for Pant i den danske Jord havde Pant i visse Statsforanstaltninger. Med andre Ord, jeg vilde foretrække en Bevægelse, som førte Kreditforeningsobligationer tilbage til Landet, selv om dette vilde medføre, at nogle Statsobligationer vandrede ud af Landet.

Lovforslaget vil i Modsætning til det forrige blive undergivet Forhandling i Finansudvalget. Paa nærværende Tidspunkt kan jeg ikke anbefale det til Fremme. Det forekommer mig, at et Forslag, som bestemt angiver, hvilket Beløb af Statsobligationer Finansministeren ønsker at udstede i den nærmest kommende Fremtid, og til hvilket bestemt Formaal Laanet ønskes optaget, vil være langt at foretrække. Det synes mig, at det foreliggende Lovforslag frembyder adskillige Betæneligheder, og jeg kan ikke se, at det har noget som helst Fortrin fremfor den tidligere hævdevundne Metode.

Wulff: Naar jeg skal fremsætte nogle Bemærkninger paa min Gruppens Vegne, skal jeg bestræbe mig for at gøre det med den samme prisværdige Korthed, som de tidligere Ordførere have anvendt. Her foreligger et lille Lovforslag, som er et Redskab og et forholdsvis beskedent Redskab, hvis Formaal, som det angives, er stort og betydningsfuldt, nemlig at søge at flytte Statsgælden fra Udlandet til Indlandet og at søge — hvad der efter Ministerens Forelæggelsestale tillige er Formaalet — at opnaa, at Statens Erhvervsvirksomheder komme til at tilvejebringe en Rente, som kan dække den Rente, der skal betales for Laanet af Pengene dertil. Med dette Formaal have vi fra vor Side utvivlsomt Sympati. Hvis der kunde naas, som det er angivet i Bemærkningerne til

Lovforslaget, at fremtidig alle Udgifter til Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver kom til at dækkes ved Salg af indenlandske Statsobligationer, vilde det være en Ting, vi overmaade gerne vilde støtte. Naar den Tid kommer, da det Redskab, her foreslaas, skal anvendes, er det muligt, at der kan rejse sig store Meningsforskelligheder om, hvordan Finansloven skal se ud, om, hvor store Bevillinger der maa opføres paa den til saadanne indenlandske Obligationslaan, og om, hvordan vor Stats Gældsforhold skal ordnes. Det kan være Genstand for Meningsforskel, men den Meningsstrid bliver at udkæmpe til den Tid. Mod at selve Redskabet udarbejdes, ser jeg ikke, der fra vor Side kan være Grund til at rejse Indvendinger.

At gennemgaa Forslaget i sine Enkeltheder finder jeg ikke her Anledning til. Jeg skal kun rent i Forbigaaende gøre den Bemærkning, at det nok er tvivlsomt, om man vil kunne faa Obligationer afsat til den lavest opgivne Rente. Men jeg føler mig ikke saa lidt tiltalt ved den Tanke, som det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) berørte, at søge at tilvejebringe smaa Obligationer, saaledes at de smaa Sparere kunde anlægge deres Penge i dem. Der staar i Sparekasserne kolossale Beløb, omtrent 700 Mill. Kr., og jeg formoder, at der ikke vil ske nogen stor Forstyrrelse i Forretningslivet, dersom man kunde dreje det derhen, at nogle af Sparerne anbragte deres Penge i Statsobligationer af den her omhandlede Art. Det er ikke let at overskue, men jeg formoder, at dette ikke vil skabe store Ulemper for Forretningslivet. Dette kan imidlertid overvejes i Udvalget. Jeg vil slutte med at tilsige den høje Regering min Gruppens Tilslutning til i et Udvalg at søge at forme dette Redskab paa den hensigtsmæssigste Maade, saa det maaske kan blive i Stand til at opnaa sit store Formaal. Jeg kunde i saa Henseende godt gentage adskillige af de Betæneligheder og Tvivl, der allerede ere fremsatte, men jeg finder det dog værd at gøre et Forsøg, og til dette Arbejde tilsiger jeg min Gruppens Tilslutning.

Wenzel Neergaard: Ogsaa jeg kan i faa Ord anbefale det foreliggende lille Lovforslag, som gaar ud paa Udstedelse af Statsobligationer til Dækning af Udgifterne ved Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver. Jeg anser den foreslaaede Vej for heldig. Det vil sandsynligvis bidrage til, at man mere og mere faar den Opfattelse, at de Penge, som Staten anbringer i slige